

Auf dem Hardenberg

H.Heine(S.240)

Staiget auf, ihr alten Träume!
Öffne dich, du Herzenstor!
Lieberwonne, Wehmutstränen
Strömen wunderbar hervor.

Durch die Tannen will ich schweifen,
Wo die muntre Quelle springt,
Wo die stolzen Hirsche wandeln,
Wo die liebe Drossel singt.

Auf die Berge will ich steigen,
Auf die schroffen Felsenhöhn,
Wo die grauen Schlossruinen
In den Morgenlichte stehn.

Dort setz ich still mich nieder
Und gedenke alter Zeit,
Alter blißhender Geschlechter
Und versunkner Herrlichkeit.

Gras bedeckt jetzt den Turnirplatz,
Wo gekämpft der stolze Mann,
Der die Besten überwunden
Und des Kampfes Preis gewann.

Efeu rankt an dem Balkone,
Wo die schöne Dame stand,
Die den stolzen Überwinder
Mit den Augen überwand.

Ach! den Sieger und die Siegrin
hat besiegt des Todes Hand -
Jener dürre Sensenritter
Streckt uns alle in den Sand.

ON HARDENBERG

H.Heine

Come on, come on, sacred longings!
Open wide my cordial door!
Happiness, grieves, joy and nightmares
Shall disturb me here no more.

In the forest I will wander,
Where the creeks their ways begin,
Where the noble deer is reigning,
Where the singing bird is queen.

On the mountain I am welcome,
Climbing high and steepest rocks,
Where the ruins of ancient castles
Bar the sight with mighty blocks.

I will stay there sunk in thoughts
That remind me distant Old,
When the noble genders' badges
Were of glory and of gold.

Grass is growing on the yard-square,
Where knights fought with battle-cries,
Bravest among them receiving
Women's praise and tourney's prize.

From the balcony the beauty
Beat the winner with her charms,
So the hero was defeated
And enslaved without arms.

Both the conquered and the conqueror
Had been conquered by the Death.
Death, alas, is always winning
By the force of His caress.

(Translated from German by S.K. Robev)

В планината Харденберг
Х.Хайне

Светли блянове, цъфтете!
Моят дух към вас лети!
Мъка, сълзи и блаженство
Тук върхът ще приюти.

Сред елхите ще се скитам
Под небесния простор -
Там при гордите елени,
Гдето пее птичи хор.

Ще достигна висините
През най-стръмните скали,
Замъци - сега руини,
Там на стража са били.

Ще си спомня имената
На пре-славни родове,
Гербът златен на които
Благородство се зове.

Завладяла е тревата
Плаца за турнирен бой,
Гдето рицар - победител
Е издигал щита свой.

А на замъка в балкона
Гъст брашлян снага е свил...
Тук прекрасен женски поглед
Първенеца победил.

Победен и победител
Днес Смъртта покрива с прах.
Скелетът с коса в ръката
Ни навява скръб и страх.

(Преведе от немски Стефан К. Робев)

Der Hirtenknabe
МОМЪКЪТ - ПАСТИР
Х. Хайне

Младият пастир е царят,
хълмът - неговия трон,
а корона над главата
му е слънчевият фон.

Цяло стадо от придворни
го ласкаят нощ и ден,
агнетата - кавалери
славят дългия остен.

Там артисти във двореца
са деца от кози род,
а пък кравешките хлопки -
музикален съпровод.

Звуците са тъй приятни!
Близо пее водопад,
чийто песни многогласни
бързат царя да приспят.

Песът верен управлява -
стар министър тук е той,
щом е нужно, със ръмжене
бди за правилния строй.

А пастирът мънка сънен:
"Царстването е товар.
Искам моята царица
да ми бъде господар.

В нейните прегръдки нежни
аз се чувствам като в рай,
а очите й побират
царството от край до край. "

(Превод от немски на Стефан К. Робев)

НА ВРЪХ БРОКЕН

(Auf dem Broken)

Х. Хайне

Просветлява се на Изток
с идването на зората
и върхът се вижда ясно
как изплува из мъглата.

Ех, да имах бързоходни
чифт ботуши - щях да ида
от върха на планината,
аз любимата да видя!

От леглото, где почива,
аз завивката ще дръпна,
в устните ще я целуна
и в целувката ще тръпна.

Нежно, нежно ще нашепвам
в розовите ѝ ушички:
знай, че вечно ще се любим,
като две щастливи птички.

(Превод от немски на Стефан К. Робев)

Планинска идилия
(Berg - Idylle)
Х. Хайне

Хижата във планината
е на стария миньор,
там луната меко свети
и елхи си шепнат в хор.

В тази скромна малка хижа
има чудодееен стол,
разположа ли се в него,
съм щастлив като в престол.

Дъщерята на миньора
е приседнала до мен
със очи като звездици
и с вълшебен розов тен.

В нейните очи небесни
райски езера открих...
Тя със знак ми заповядва
да говоря с шепот тих.

Майка ѝ не ни поглежда,
взряна в пъстрия гергеф,
а баща ѝ поналучква
с цитрата си стар напев.

И момичето разказва
с приглушен и сладък глас
съкровенията си тайни,
а прехласнат слушам аз.

"След като почина леля,
вече няма начин как
да пътуваме до Гослар
зиме, щом натрупа сняг.

Тук е диво и самотно
сред планинските скали,
чувствам се като във гроба,
ти разбираш ме, нали?

Аз съм слаба и съм плаха
като мъничко дете,
злите духове ме плашат,
нощем тук се скитат те. "

На това място решава
кротко тя да замълчи
и покрива с двете длани
прелестните си очи.

Шумолят навън елхите
а чекръкът се върти,
цитрата потръпва нежно
и мелодия шепти:

"Не се бой, детенце мило,
от зли духове в нощта! -
денонощно ангел божи
бди над твоята красота."

2.

Боровете в такт почукват
с клонки в мътното стъкло
и луната - подслушвачка
влачи своето колело.

Майка, татко тихо хъркат
в късния среднощен час,
ние двамата обаче
все си бърбим с нисък глас.

"Трудно ми е да повярвам,
че на Бог се молиш ти,
твоя навик да злословиш
Бог едва ли ще прости.

В думите, които казваш,
аз смиреност не дочух,
знаеш ли ти що е вяра
в Син, Отец и Свети Дух?"

Още като малък, скъпа,
свит във майчиния скут,
вярвах, че Отецът-Господ
ще напътства моя труд.

Този, който сътворил е
хубавия земен свят
и посочил на звездите
где в небето да блестят.

Бях момче, когато схванах,
че Съдбата е добра
и успех добрата вяра
във Сина да разбере.

Във Сина, чието слово
към любов ни призова,
а родът му го разпъна
и на кръст го прикова.

Вече мъж, пътувах много,
много тайни аз узнах
и разбрах, че цял изпълнен
от Светия Дух аз бях.

Чудеса той сътворил е
и ще сътворява пак,
тираниите премахва
и на робството е враг.

Смъртни рани той лекува
със светената вода,
прави всички хора равни
и им дава свобода.

Той пропъжда злите мисли
и най-лошите лъжи,
за да може светла обич
всички нас да обкръжи.

Храбри рицари създава
и им вдъхва висша цел,
с остър поглед ги дарява
и със вярност без предел.

Мечовете им пробляскват
под разветия им флаг.
Скъпа, само да ги зърнеш,
смело как вървят във крак!

Погледни и мен, любима!
Ти ще видиш, че и аз
на Светия Дух съм рицар
и съм в неговата власт.

3.

Тихо свети във луната,
тръпнат стройните елхи,
а във малката ни стая
лампата едва гори.

Но звездата синеока
ме обгръща със лъчи,
розовата ѝ усмивка
и във тъмното личи.

"Малко весело джудженце
хляб краде тук вечерта,
във килерчето преспива
и си тръгва сутринта.

То обира ни каймака
и оставя след това
котката да пие мляко
в непокритата тава.

Вещица е тази котка;
дебнешком се скита тя
сред руините старинни
в тъмнините на нощта.

Там издигал се е замък
с бойници и твърдини,
рицари се веселили
в танц със хубави жени.

Замъка тя поразила
със магии и със гръм,
бухали в разбити кули
днес гнездят на оня хълм.

Моята покойна леля
казваше, че там среднощ
тайна и чаровна дума
има чудотворна мощ

в миг да върне с пълен блясък
някогашния чертог,
рицари пак да танцуват
край прекрасен водоскок.

Който каже тази дума,
ще им стане господар,
трубадури и поети
ще го славят като цар."

Приказни слова извират
от моминската уста
и със звездния си поглед
мрака гъст пропъжда тя.

С руси къдрици обвива
моята гореща длан,
пръстите брой гальовно
и замлъква в нежен свян.

И в притихналата стая
всяко нещо в този миг
ми изглежда оживяло
с поглед свой и свой език.

Стенният часовник трака,
цитрата трепти сама,
аз съм като омогьосан
сред приятната тъма.

Точно тук сега е време
за вълшебните слова
и уверен съм, че мога
тайната да назова.

Виждаш ли, любима моя,
как разтриса се нощта,
как потокът зашумява
пред градинската врата.

Песни на джуджета чудни
там във пропастта ехтят,
пролетта внезапно идва
и цветя навред цъфтят.

Да, цветя, цветя вълшебни
със невиджани листа -
пъстри, нежни, непривични
и със страстна красота.

Диви рози като пламък
пръскат огнени искри,
лилияте разцъфтяват
върху голи канари.

Като слънце са звездите
в своя чудотворен свят,
а от лилийните чашки
се разлива аромат.

Но най-много променени
двамата сме, скъпа, с теб, -
виждаш, че са ни облекли
в хермелин и златен креп.

Ти ще си принцеса чудна,
замък - хижата ни днес
и във него ще танцуват
рицари със графска чест.

А пък аз, аз получавам
теб със замъка красив
и тромпети ще прославят
моя жребий най-красив.

(Превод от немски на Стефан К. Робев)